

men denne er mindre end Beløbet af den tidligere høite Invalidforsørgelse, suppleres samme til bemeldte Størrelse.

Forøvrigt bliver Invalidforsørgelsen ligeledes at indbrage i de ovenfor i § 7 anførte Tilfælde.

§ 16.

Militaire af Underclasserne, der blive Invalidter udenfor Krigen, have Afgang til Forsørgelse i Forhold til den paadragne Legemsbestadigelse eller Svaghed, saaledes at, naar denne efter § 12 vilde have henført dem under 1ste Afdeling, kan der uden Hensyn til den tilbagelagte Tjenestetids-Længde tillægges dem Understøttelse indtil Beløbet af Pension for 40 Aars Tjeneste i den Klasse, hvortil de høre; men, naar de, behandlede efter § 12, vilde have hørt til 2den Afdeling, kan Understøttelse tilstaaes dem indtil Beløbet af Pension for 30 Aars Tjeneste i den Klasse, hvortil de høre. En Skade af den Bestaaffenhed, som 3die Afdeling i § 12 forudsætter, giver i de Tilfælde, der omhandles i nærværende Paragraph, Afgang til Understøttelse i Analogie af § 6, sammenholdt med nærværende Paragraph.

§ 17.

Officerer af Linien, faste Officerer af Søetaten og de af Kongen beskaffede civil-militaire Embedsmænd have, naar de i Krigen ere blevne Invalidter og derfor maae udtræde af Tjenesten, Afgang til, udenfor de dem efter Loven af 5te Januar d. A. som Pension tilkommende $\frac{2}{3}$ af deres Embedsindtægter, endvidere at tillægges som Invalidforsørgelse indtil $\frac{1}{3}$ af bemeldte deres Embedsindtægter, at beregne efter Pensjonsloven for Embedsmænd.

§ 18.

Officerer af Reserven og Forstærkningen, Maanedslieutenanter og Personer, der uden at være beskaffede af Kongen udføre civil-militaire Forretninger, have, naar de i Krigen ere blevne Invalidter, saaledes at de ere uskaffede til senere at forrette Tjeneste i bemeldte Stillinger, Afgang til at tilstaaes som Invalidforsørgelse indtil det fulde Beløb af deres Gage og Emolumenter, beregnede efter Loven af 5te Januar d. A., forsaavidt og saalænge en saadan Indtægt ikke paa anden

Maade sikkres dem af Staten. Have de i Krigen lidt Skade af mindre Betydning paa deres Helbred, gives dem Afgang til en mindre Understøttelse i Analogie af Bestemmelserne i § 12 om 3die Afdeling.

§ 19.

I Henseende til Fastsettelsen i hvert enkelt Tilfælde af de i de 3 næstforegaaende Paragrapher omhandlede Invalidforsørgelser, samt disses Bedblyven og Dphør, bliver at forholde efter de øvrige Bestemmelser i denne Lovs 2det Capitel, forsaavidt de efter Forholdenes Bestaaffenhed passende derpaa kunne anvendes.

III. Pensionering og Forsørgelse af Enker.

§ 20.

Enker efter Mænd af Militair-Staternes Underclasser, der vare pensionsberettigede eller pensionerede for tilbagelagt Tjenestetid, ligesom og Enker efter Invalidter og dem, der ere dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse, have paa lignende Maade som deres afdøde Mænd og iøvrigt under de nedenfor anførte nærmere Bestemmelser Afgang til Pension eller Forsørgelse. Som Følge heraf bør de førstnævnte Enker være berettigede til Pension, uafhængigt af, om de ere i Besiddelse af Formue eller Arbejdsevne; de sidstnævnte Enker have derimod Krav paa Statens særlige Forsørg, forsaavidt de dertil ere trængende, og de have dette Krav i forøget Grad, naar Mændene ere faldne, eller dødeligt saarede, eller blevne Invalidter i Krigen.

§ 21.

Udelukkede fra Pension eller Forsørgelse ere de Enker, hvis Ægteffab først er indgaaet, efterat deres Mænd vare udtraadte af den militaire Tjeneste, eller efterat de paadrog sig den Legemsbestadigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte affædtes af Tjenesten. Et heller kan saadan tilstaaes de Enker, hvis Ægteffab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller hvis Ægteffab var aldeles ophævet inden Mandens Død.